

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Stanisław Bogusław

Nazwisko: Zalewski

Miejsce urodzenia: Brzeg

Data urodzenia: 17-07-1958

Imię ojca: Czesław

Imię matki: Bronisława

Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Akta internowanego Stanisław Zalewski umieszczonego 13.12.1981 w Zakładzie Karnym we Wrocławiu na podstawie Decyzji Nr 487 o internowaniu (niedatowana), a następnie w Zakładzie Karnym w Nysie (od 11.01.1983), zwolnionego 18.01.1982 na mocy Decyzji Nr 151 o uchyleniu internowania z 14.01.1982.	IPN Wr 30/1398 (1/82).	
Dnia 08.11.1982 Stanisław Zalewski został zarejestrowany pod nr. 28089 przez Wydz. V KW MO w Opolu i był rozpracowywany w ramach Sprawy Operacyjnego Rozpracowania (SOR) o krypt. "Odwet" (nr rej. 27325) założonej 23.02.1982. Sprawa dotyczyła "druku i kolportażu nielegalnych ulotek o treści antypaństwowej na terenie zakładu FSE >Basel< w Brzegu". W roku 1985 sprawę przejął do prowadzenia Pion V RUSW w Brzegu. Sprawę zdjęto z ewidencji 08.03.1988. SOR "Odwet" w roku 1986 została objęta kontrolą przez Wydz. V WUSW w Opolu. Teczkę kontrolną zarejestrowano pod nr. 32632 i nadano jej ten sam kryptonim. Akta nie zachowały się.	IPN Wr 065/1311/ (12554/2) mikrofilm.	
Akta śledztwa prowadzonego przez Wydz. Śledczy KW MO w Opolu w sprawie "rozpowszechniania nielegalnych pism, zawierających fałszywe wiadomości, mogących wywołać niepokój publiczny lub rozruchy na terenie Fabryki Silników Elektrycznych w Brzegu oraz kontynuowania działalności w prawnie zawieszonym Niezależnym Samorządnym Związku Zawodowym >Solidarność<". Stanisław Zalewski występuje jako podejrzany w sprawie. Śledztwo zakończono 07.02.1983 aktem oskarżenia, skierowanym do Wojskowego Sądu Garnizonowego w Opolu przez Wojskową Prokuraturę Garnizonową w Opolu (PgŚI II/104/82).	IPN Wr 066/55 (2203/3) mikrofilm.	

Stanisław Zalewski wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego w Opolu z dnia 15.03.1983 został uznany winnym tego, iż od września 1982 do 10 października 1982 jako członek "byłego NSZZ >Solidarność<, którego działalność została zawieszona Dekretem z dnia 12.12.1981 o stanie wojennym", nie odstąpił od udziału w działalności tego związku, i skazany na 6 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na 2 lata. Sąd Najwyższy w Warszawie, po uwzględnieniu rewizji prokuratora i z urzędu, w dniu 30.05.1983 zmienił zaskarżony wyrok przez poprawienie kwalifikacji prawnej ww. czynu, przyjmując, iż ww. poza kontynuowaniem działalności związkowej, sporządził w celu rozpowszechniania "pisma zawierające fałszywe wiadomości mogące wywołać niepokój publiczny". Wyrokiem Sądu Najwyższego w Warszawie z 13.01.1995 uniewinniony od przypisanych mu czynów (WRN 274/94).

IPN Wr 178/95-99 (SgW 22/83), IPN Wr 49/100.